

[Wilhelm]

ikke med ministeren, hvad det angår. Men så vil jeg gerne stille et andet spørgsmål.

Retsplejelovens almindelige regler siger – og jeg mener, det er stk. 6 i den paragraf, ministeren nævnte – at telefonens indehaver efter en sådan aflytning normalt skal have besked om, at man er blevet aflyttet, og der skal være ganske særlige grunde, der taler for det, hvis man ikke får den besked.

Nu ved vi i hvert fald, at eventuelle aflytninger af Tvindfolkene ikke har ført til nogen sigtelse. Er ministeren så enig i, at man, hvis der har været en sådan aflytning med dommerkendelse og alle formaliteter i orden, også må overholde retsplejelovens pågældende paragraf, stk. 6, om, at de efterfølgende skal have besked om, at de har været aflyttet?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Hr. Wilhelm har ganske korrekt citeret bestemmelsen i retsplejelovens § 787, stk. 6, og det er rigtigt, at der normalt skal gives meddelelse, men retten kan i det konkrete tilfælde finde, at meddelelsen ikke skal gives, så der kan altså forekomme telefonaflytninger, hvor man ikke giver en meddelelse til de pågældende.

Til hr. Pelle Voigt kan jeg sige, at vi ikke kommer længere med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der har fundet en aflytning sted. Jeg henviser til, at det ville være uheldigt, hvis noget sådant blev oplyst her i tinget og over for offentligheden, når det har fundet sted.

Men jeg vil gerne tilføje, at jeg selvfølgelig finder det særdeles uheldigt, at materiale, der kan være fremkommet igennem en telefonaflytning, på grundlag af en kendelse, hvori der også kan indgå andet materiale end telefonaflytning, kommer frem i dagspressen. Hvis nogen har udleveret noget materiale af den art, er de bestemt ikke beføjede til det, og det er selvfølgelig noget, vi undersøger.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg forstår udmærket, at ministeren ikke her ønsker at kommentere, om tidligere ministre har spioneret mod hinanden. Når ministeren taler om, at det er af hensyn til de pågældende, må det vel være i tilfælde af, at det var en minister, der havde sat noget i værk.

Men jeg forstår også, at disse sager af hensyn til spionage og den slags må omgærdes med diskretion, men er det muligt for ministeren at oplyse noget om, hvordan udviklingen i antallet af dommerkendelser har været i de senere år. Jeg indrømmer med det samme, at det ligger lidt på siden af spørgsmålet, men hvis ministeren har tallet for udviklingstendensen parat, vil jeg gerne høre det.

Wilhelm (VS):

Ministeren bekræftede, at man efter stk. 6 normalt skal have besked efterfølgende, hvis ens telefon har været aflyttet, og det takker jeg for. Men det foruroligende er, at vi aldrig hører nogen som helst eksempler herpå. Jeg har spurgt adskillige gange i årenes løb, og vi har talt med adskillige forsvarsadvokater, men har aldrig nogen sinde hørt et eksempel på, at stk. 6 er blevet fulgt, som det normalt skulle ske.

Her har vi et tilfælde, hvor en aflytning i hvert fald ikke har kunnet underbygge den mistanke, man måtte have haft, sådan at det har ført til en sigtelse, og derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren nogen sinde har hørt et eksempel på, at der efterfølgende er givet besked om aflytning, sådan som man normalt skal efter stk. 6.

Pelle Voigt (SF):

I den artikel, som jeg henviser til, i Ekstra Bladet den 11. marts 1983 udtaler tidligere udenrigsminister Kjeld Olesen, at regeringens sikkerhedsudvalg, så vidt han ved – og han udtaler sig meget kategorisk – ikke har været informeret om, at en sådan aflytning fandt sted. Kan ministeren oplyse, om regeringens sikkerhedsudvalg burde have været orienteret om det, hvis en sådan aflytning har fundet sted?

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Til det sidste er svaret: nej, det bør det ikke i almindelighed; det er under den efterforskningsopgave, jeg omtalte før i forbindelse med politiets adgang.

Jeg vil gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at jeg ikke på stedet kan nævne noget tal, men det kan jeg meddele retsudvalget på et tidspunkt. Det er imidlertid mit indtryk, at antallet af kendelser, der giver mulighed for telefonaflytning, er stigende, og det skyldes den meget stærke anvendelse af telefonaflyt-